

Bryssel den 1 december 2017
(OR. en)

15104/17

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0412 (COD)**

**JAI 1128
COPEN 380
DROIPEN 178
IA 202
CODEC 1946**

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	14590/1/17 REV 1
Komm. dok. nr:	15816/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och förverkande – Allmän riktlinje

I december 2016 förelade kommissionen rådet ett förslag till förordning om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande.

Förslaget syftar till att förbättra den gränsöverskridande verkställigheten av beslut om frysning och förverkande. Det bygger på befintlig EU-lagstiftning, särskilt rambesluten 2003/577/RIF (om frysning) och 2006/783/RIF (om förverkande), som det ersätter, och beaktar det faktum att vissa medlemsstater har utvecklat nya former av frysning och förverkande av tillgångar som härrör från brott. Förslaget beaktar också utvecklingen på EU-nivå, inklusive de minimistandarder för beslut om frysning och förverkande som anges i direktiv 2014/42/EU.

Förslaget diskuterades intensivt vid mötena i arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete, gruppen Ordförandeskapets vänner, samordningskommittén på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete, Coreper och (RIF-)rådet, samt vid RIF-rådets möten.

Texten till utkastet till förordning såsom den föreligger efter mötet i Coreper den 29 november 2017 återges i bilagan. Texten åtföljs av utkast till intyg, vilka återges i dok. 15107/17.

Kommissionen har en reservation mot strykningen av artikel 4 (proportionalitet), mot artiklarna 9.1 b, 22.1 b (tryckfrihet), 31 (strykningen av hänvisningen till direktiv 2010/24/EU när det gäller indrivning av fordringar som avser skatter) och 40 (ikraftträdande).

CZ, DE, EL, CY, HU och NL har en reservation mot rättsaktens rättsliga form (en förordning och inte ett direktiv). Se dock skäl 37a.

DE har en reservation mot artiklarna 9 och 22 eftersom den vill att en grund för att vägra erkännande som bygger på grundläggande rättigheter ska införas i texten.

UK har en parlamentsreservation.

Rådet uppmanas att anta en allmän riktlinje om denna text, som kommer att utgöra grunden för kommande förhandlingar med Europaparlamentet inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet (artikel 294 i EUF-fördraget).

Förslag till

**FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om
ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och förverkande**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 82.1 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:¹

- (1) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (2) Straffrättsligt samarbete inom unionen bygger på principen om ömsesidigt erkännande av domar och rättsliga avgöranden, som sedan Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 allmänt har ansetts vara en hörnsten i det straffrättsliga samarbetet inom unionen.

¹ Juristlingvisterna kommer att uppmanas att placera skälen i rätt ordning.

- (3) Frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott är ett av de mest effektiva sätten att bekämpa brottslighet. Unionen är fast besluten att säkerställa att identifiering, konfiskering och återanvändning av brottslingars tillgångar effektiviseras i enlighet med *Stockholmsprogrammet – ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd*².
- (4) Eftersom brott ofta är av gränsöverskridande art är ett effektivt gränsöverskridande samarbete avgörande för att kunna beslagta och förverka vinning av och hjälpmedel vid brott.
- (5) Unionens nuvarande rättsliga ram i fråga om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande består av rådets rambeslut 2003/577/RIF³ och 2006/783/RIF⁴.
- (6) Kommissionens genomföranderapporter om rambesluten 2003/577/RIF och 2006/783/RIF visar att den befintliga ordningen för ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande inte är helt effektiv. De nuvarande instrumenten har inte genomförts och tillämpats enhetligt i medlemsstaterna, vilket har lett till otillräckligt ömsesidigt erkännande.

² EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

³ Rådets rambeslut 2003/577/RIF av den 22 juli 2003 om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial (EUT L 196, 2.8.2003, s. 45).

⁴ Rådets rambeslut 2006/783/RIF av den 6 oktober 2006 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande (EUT L 328, 21.11.2006, s. 59).

- (7) Unionens rättsliga ram för ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande har inte följt med den senaste tidens utveckling av lagstiftningen på unionsnivå och nationell nivå. Särskilt föreskriver Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU⁵ gemensamma minimiregler för frysning och förverkande av egendom. Dessa gemensamma minimiregler avser: i) förverkande av vinning av och hjälpmedel vid brott, inbegripet i fall där en misstänkt eller tilltalad person mot vilken straffrättsliga förfaranden redan har inletts är sjuk eller har avvikit; ii) utvidgat förverkande; iii) förverkande hos tredje man. Dessa gemensamma minimiregler avser också frysning av egendom för att möjliggöra ett eventuellt senare förverkande. De typer av frysning och förverkande som omfattas av direktiv 2014/42/EU bör också omfattas av den rättsliga ramen för ömsesidigt erkännande.
- (8) När direktiv 2014/42/EU antogs konstaterade Europaparlamentet och rådet i ett uttalande att ett effektivt system för frysning och förverkande i unionen hänger naturligt samman med ett välfungerade ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande. Med beaktande av behovet av att införa ett övergripande system för frysning och förverkande av vinning av och hjälpmedel vid brott uppmanade Europaparlamentet och rådet kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande.
- (9) I sitt meddelande *Europeiska säkerhetsagendan* av den 28 april 2015 ansåg kommissionen att rättsligt samarbete i straffrättsliga frågor är beroende av effektiva gränsöverskridande instrument och att ömsesidigt erkännande av domar och rättsliga avgöranden är en viktig komponent i EU:s säkerhetsram. Kommissionen erinrade också om behovet av att förbättra det ömsesidiga erkännandet av beslut om frysning och beslut om förverkande.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen (EUT L 127, 29.4.2014, s. 39).

- (10) I sitt meddelande om en åtgärdsplan för förstärkning av kampen mot finansiering av terrorism av den 2 februari 2016 betonade kommissionen behovet av att se till att brottslingar som finansierar terrorism får sina tillgångar förverkade. För att slå ut de former av organiserad brottslighet som finansierar terrorism måste brottslingarna förlora vinningen av brotten. Därför är det nödvändigt att säkerställa att alla typer av beslut om frysning och beslut om förverkande verkställs i så hög grad som möjligt i hela unionen i enlighet med principen om ömsesidigt erkännande.
- (11) För att säkerställa ett effektivt ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande bör reglerna om erkännande och verkställighet av dessa beslut fastställas genom en rättsligt bindande och direkt tillämplig unionsrättsakt.
- (12) Det är viktigt att underlätta ömsesidigt erkännande och verkställighet av beslut om att frysa och beslut om att förverka egendom genom att fastställa regler som ålägger en medlemsstat att erkänna beslut om frysning och beslut om förverkande som har utfärdats av en annan medlemsstat i samband med ett straffrättsligt förfarande och att verkställa dessa beslut på sitt territorium.
- (13) Denna förordning bör tillämpas på alla beslut om frysning och alla beslut om förverkande som utfärdats inom ramen för förfaranden i straffrättsliga frågor. "Förfaranden i straffrättsliga frågor" är ett självständigt begrepp i unionsrätten. Förordningen bör därför omfatta alla slag av beslut om frysning och beslut om förverkande som utfärdas efter rättegång på grund av en brottslig gärning, inte bara beslut som omfattas av direktiv 2014/42/EU, utan även andra slag av beslut som utfärdats utan slutlig fällande dom. Även om sådana beslut inte förekommer i rättssystemet i en medlemsstat, bör den berörda medlemsstaten kunna erkänna och verkställa beslutet om det har utfärdats av en annan medlemsstat. Förfaranden i straffrättsliga frågor kan även innefatta brottsutredningar som utförs av polisen och andra brottsbekämpande myndigheter. Beslut om frysning och beslut om förverkande som utfärdats inom ramen för förfaranden i civilrättsliga eller förvaltningsrättsliga frågor undantas från den här förordningens tillämpningsområde.

- (14) Denna förordning bör omfatta beslut om frysning och beslut om förverkande som avser de brott som omfattas av direktiv 2014/42/EU samt dylika beslut som avser andra brott. Brotten bör därför inte begränsas till särskilt allvarliga brott med ett gränsöverskridande inslag, eftersom artikel 82 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) inte kräver en sådan begränsning för åtgärder som fastställer regler och förfaranden för att säkerställa ömsesidigt erkännande av brottmålsdomar.
- (15) Samarbete mellan medlemsstaterna som grundas på principen om ömsesidigt erkännande och omedelbar verkställighet av rättsliga avgöranden förutsätter förtroende för att de beslut som ska erkännas och verkställas alltid kommer att fattas i överensstämmelse med principerna om laglighet, subsidiaritet och proportionalitet. Det förutsätter också att rättigheterna för personer som berörs av ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande bör bevaras. Sådana berörda personer, som kan vara fysiska eller juridiska personer, bör inbegripa personer mot vilka ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande har utfärdats eller personer som äger den egendom som det beslutet avser samt tredje man vars rättigheter avseende den egendomen det beslutet har direkt menlig inverkan på, inbegripet tredje man i god tro. Huruvida ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande har direkt menlig inverkan på en sådan tredje man ska avgöras i enlighet med den verkställande statens lagstiftning.
- (16) Denna förordning medför inte någon ändring av skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheterna och de grundläggande rättsliga principerna i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget).
- (17) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) och i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad *Europakonventionen*). Detta innebär att all diskriminering på grund av bland annat kön, ras, etniskt ursprung, religion, sexuell läggning, nationalitet, språk eller politisk åskådning eller funktionshinder bör vara förbjuden. Denna förordning bör tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.

- (18) De processuella rättigheter som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU⁶, 2012/13/EU⁷, 2013/48/EU⁸, (EU) 2016/343⁹, (EU) 2016/800¹⁰ och (EU) 2016/1919¹¹ bör, inom dessa direktivs tillämpningsområde, tillämpas på straffrättsliga förfaranden som omfattas av denna förordning med avseende på de medlemsstater som är bundna av dessa direktiv. Under alla förhållanden bör skyddsåtgärderna enligt stadgan tillämpas på samtliga förfaranden som omfattas av denna förordning. I synnerhet bör de väsentliga skyddsåtgärder avseende straffrättsliga förfaranden som anges i stadgan tillämpas på förfaranden i straffrättsliga frågor som omfattas av denna förordning och som inte är straffrättsliga förfaranden.
- (18a) Samtidigt som reglerna för översändande samt erkännande och verkställighet av beslut om frysning och beslut om förverkande bör säkerställa att processen för att återvinna tillgångar som härrör från brott är effektiv, bör de grundläggande rättigheterna respekteras.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 142, 1.6.2012, s. 1).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/48/EU av den 22 oktober 2013 om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrättad vid frihetsberövande och rätt att kontakta tredje parter och konsulära myndigheter under frihetsberövandet (EUT L 294, 6.11.2013, s. 1).

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 11.3.2016, s. 1).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden (EUT L 132, 21.5.2016, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1919 av den 26 oktober 2016 om rättshjälp för misstänkta och tilltalade i straffrättsliga förfaranden och för eftersökta personer i förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder (EUT L 297, 4.11.2016, s. 1).

- (18b) Vid bedömningen av huruvida dubbel straffbarhet föreligger bör den behöriga myndigheten i den verkställande staten pröva huruvida de omständigheter som utgör brottet, såsom de anges i intyget om frysning eller intyget om förverkande från den behöriga myndigheten i den utfärdande staten, i sig även skulle vara föremål för en straffrättslig påföljd i den verkställande staten, om de hade förelegat i denna stat vid tidpunkten för beslutet om erkännande.
- (18c) Den utfärdande myndigheten bör beakta nödvändighets- och proportionalitetsprinciperna när den utfärdar ett beslut om frysning. Sådana beslut om frysning som avses i denna förordning bör utfärdas endast om de skulle ha kunnat fattas i ett liknande inhemskt ärende.
- (18d) Varje medlemsstat bör kunna lägga fram en förklaring i vilken det anges att den utfärdande myndigheten, när den översänder ett intyg om frysning eller ett intyg om förverkande till medlemsstaten för erkännande och verkställighet av ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande, tillsammans med intyget om frysning eller intyget om förverkande bör översända beslutet om frysning eller beslutet om förverkande i original eller en bestyrkt avskrift av detta. Medlemsstaterna bör underrätta kommissionen om de lägger fram eller drar tillbaka en sådan förklaring. Kommissionen bör göra den mottagna informationen tillgänglig för samtliga medlemsstater och för det europeiska rättsliga nätverket **som inrättats genom gemensam åtgärd 98/428/RIF**.¹² Det europeiska rättsliga nätverket bör göra informationen tillgänglig på den webbplats som avses i artikel 9 i rådets beslut 2008/976/RIF¹³.
- (19) Om ett beslut om frysning utfärdas av en domstol, skulle den utfärdande myndigheten också kunna vara en myndighet, utsedd av den utfärdande staten, som har straffrättslig behörighet att verkställa eller driva igenom beslutet om frysning i enlighet med nationell lagstiftning.

¹² Gemensam åtgärd 98/428/RIF av den 29 juni 1998 beslutad av rådet på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen, om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk (EGT L 191, 7.7.1998, s. 4).

¹³ Rådets rambeslut 2008/976/RIF av den 16 december 2008 om det europeiska rättsliga nätverket (EUT L 348, 24.12.2008, s. 130)

- (20) Därför bör den utfärdande myndigheten översända ett intyg om frysning eller ett intyg om förverkande, i tillämpliga fall tillsammans med beslutet om frysning eller beslutet om förverkande, direkt till den verkställande myndigheten eller, i tillämpliga fall, till den centrala myndigheten i den utfärdande staten på ett sätt som möjliggör framställning av en skriftlig uppteckning och som gör det möjligt för den verkställande myndigheten att fastställa äktheten, inbegripet genom rekommenderat brev och säkrad e-post.
- (20a) Den utfärdande myndigheten bör översända intyg om frysning eller intyg om förverkande som avser ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande som avser ett penningbelopp till den medlemsstat där den utfärdande myndigheten har rimliga skäl att anta att den person mot vilken beslutet utfärdades har egendom eller inkomster. På grundval av detta kan intyget översändas till den medlemsstat där den fysiska person som beslutet avser är bosatt eller, om denna person inte har någon fast adress, stadigvarande vistas. Om beslutet utfärdats mot en juridisk person kan intyget översändas till den medlemsstat där den juridiska personen har sin hemvist.
- (21) Om ett intyg om förverkande som avser ett penningbelopp översänds till fler än en verkställande stat bör den utfärdande staten sträva efter att undvika att mer egendom än nödvändigt förverkas så att det sammanlagda värdet överstiger det högsta beloppet. Därför bör den utfärdande myndigheten bland annat i) i intyget om förverkande ange tillgångarnas värde, om detta är känt, i varje verkställande stat, så att de verkställande myndigheterna kan ta hänsyn till detta, ii) upprätthålla nödvändiga kontakter och nödvändig dialog med de verkställande myndigheterna om den egendom som ska förverkas, och iii) omedelbart underrätta den eller de berörda verkställande myndigheterna om den anser att det skulle kunna finnas risk för att verkställighet utöver det högsta beloppet kan äga rum. Vid behov kan Eurojust inom sitt behörighetsområde utöva en samordnande roll för att undvika oskäligt förverkande.

- (22) Den verkställande myndigheten bör erkänna ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande och bör vidta nödvändiga åtgärder för att verkställa det. Beslutet om erkännande och verkställighet av beslutet om frysning eller beslutet om förverkande bör fattas och frysningen eller förverkandet bör genomföras lika skyndsamt och med samma prioritet som liknande inhemska ärenden. Tidsfristerna, som bör beräknas i enlighet med förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71¹⁴, bör fastställas för att säkerställa att beslutet om frysning eller beslutet om förverkande kan bli föremål för beslut och verkställighet skyndsamt och effektivt. Den verkställande myndigheten bör senast 48 timmar efter det att ett beslut om erkännande och verkställighet av ett beslut om frysning har fattats inleda de konkreta åtgärder som krävs för att verkställa beslutet om frysning.
- (23, 24) (utgår)
- (25) Den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten bör vid verkställigheten av ett beslut om frysning på vederbörligt sätt beakta den konfidentialitet som gäller för utredningen. Den verkställande myndigheten bör särskilt garantera konfidentialitet för beslutet om frysning och dess innehåll.
- (26) Erkännande och verkställighet av ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande bör inte vägras på andra grunder än de som anges i denna förordning. Det bör särskilt vara möjligt för den verkställande myndigheten att inte erkänna och verkställa ett beslut om förverkande på grunder som rör principen *ne bis in idem*, på grunder som rör berörda parter rättigheter eller på grunder som rör rätten att närvara vid rättegången.

¹⁴ Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 8.6.1971, s.1).

- (26a) Det bör finnas en grund för att vägra erkännande av beslut om förverkande som är baserad på det faktum att den berörda personen inte inställde sig personligen vid den rättegång som ledde till beslutet om förverkande som är kopplat till en slutlig fällande dom. Denna grund för att vägra erkännande kan endast tillämpas när det gäller rättegångar som resulterar i beslut om förverkande med koppling till en lagakraftvunnen fällande dom och inte när det gäller förfaranden som resulterar i beslut om förverkande utan sådan koppling. För att en sådan grund ska kunna tillämpas bör emellertid en eller flera förhandlingar hållas. Grunden kan inte tillämpas om nationella processrättsliga regler inte föreskriver förhandling. Sådana nationella regler bör vara förenliga med stadgan och med Europakonventionen, i synnerhet rörande rätten till en rättvis rättegång. Detta är exempelvis fallet om förfarandet genomförs på förenklat sätt genom, helt eller delvis, skriftligt förfarande eller ett förfarande utan förhandling.
- (26b) Endast under exceptionella omständigheter bör det vara möjligt att inte erkänna eller verkställa ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande, om ett sådant erkännande eller en sådan verkställighet skulle hindra den verkställande staten från att tillämpa sina konstitutionella regler om tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier.
- (27) Innan den verkställande myndigheten beslutar att inte erkänna eller verkställa ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande på basis av en grund för att vägra erkännande eller verkställighet bör den samråda med den utfärdande myndigheten för att erhålla alla nödvändiga kompletterande uppgifter.
- (27a) Vid prövning av en begäran från den verkställande myndigheten om att begränsa den tidsperiod under vilken egendomen ska vara fryst bör den utfärdande myndigheten beakta alla omständigheter i ärendet, i synnerhet huruvida fortsatt verkställighet av beslutet om frysning skulle kunna orsaka oberättigad skada i den verkställande staten. Den verkställande myndigheten uppmanas att samråda i ärendet med den utfärdande myndigheten innan en formell begäran framställs.
- (27b) Den utfärdande myndigheten bör underrätta den verkställande myndigheten om myndigheten i den utfärdande staten tar emot ett penningbelopp som den berörda personen har betalat med avseende på beslutet om förverkande, varvid gäller att den verkställande staten måste underrättas endast om det belopp som betalats med avseende på beslutet påverkar det belopp som skulle förverkas i enlighet med beslutet.

- (28) Det bör vara möjligt för den verkställande myndigheten att skjuta upp verkställigheten av ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande, i synnerhet när dess verkställighet kan skada en pågående brottsutredning. Så snart grunden för uppskovet inte längre föreligger bör den verkställande myndigheten vidta nödvändiga åtgärder för att verkställa beslutet.
- (28a) Den verkställande myndigheten bör, efter att ha verkställt ett beslut om frysning och efter att ha fattat beslutet om att erkänna och verkställa ett beslut om förverkande, i den mån det är möjligt underrätta kända berörda personer om verkställigheten eller beslutet. Detta innebär att den verkställande myndigheten bör göra alla rimliga ansträngningar för att avgöra vilka de berörda personerna är, kontrollera hur de kan nås och underrätta dessa personer om verkställigheten av beslutet om frysning eller om beslutet att erkänna och verkställa ett beslut om förverkande. Vid fullföljandet av dessa skyldigheter kan den verkställande myndigheten begära bistånd från den utfärdande myndigheten, till exempel om de berörda personerna förefaller uppehålla sig i den utfärdande staten. Den verkställande myndighetens skyldighet enligt denna förordning att lämna information till berörda personer bör inte påverka den utfärdande myndighetens skyldighet att lämna information till personer enligt den utfärdande statens lagstiftning, till exempel om utfärdandet av ett beslut om frysning eller om vilka rättsmedel som finns tillgängliga enligt den utfärdande statens lagstiftning.
- (28b) I syfte att säkerställa att den frysta egendomen förvaltas på lämpligt sätt har den verkställande myndigheten möjlighet att vid behov sälja eller överföra egendomen, i enlighet med artikel 10 i direktiv 2014/42/EU, i synnerhet om egendomen är fryst under avsevärd tid.
- (29) Den utfärdande myndigheten bör utan dröjsmål underrättas om det är omöjligt att verkställa ett beslut. Sådan omöjlighet kan uppstå på grund av att egendomen redan har förverkats, har försvunnit, har förstörts eller inte kan återfinnas på den plats som den utfärdande myndigheten har angett eller på grund av att platsen för egendomen inte har angetts tillräckligt exakt, trots samråd mellan den verkställande myndigheten och den utfärdande myndigheten. Under sådana omständigheter kommer den verkställande myndigheten inte längre att ha skyldighet att verkställa beslutet om frysning.

- (29a) Om tvingande bestämmelser i den verkställande statens lagstiftning gör det juridiskt omöjligt att verkställa ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande bör den verkställande myndigheten kontakta den utfärdande myndigheten för att diskutera situationen och finna en lösning. En sådan lösning kan vara att den utfärdande myndigheten återkallar det berörda beslutet.
- (29b) Så snart ett beslut om förverkande har verkställts bör den verkställande myndigheten underrätta den utfärdande myndigheten om resultatet av verkställigheten. Där det är praktiskt möjligt bör den verkställande myndigheten vid detta tillfälle även underrätta den utfärdande myndigheten om det penningbelopp eller den egendom som har förverkats, och om andra uppgifter som den anser vara relevanta.
- (30) Verkställigheten av ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande bör regleras av lagen i den verkställande medlemsstaten, och dess myndigheter bör ha ensam behörighet att besluta om verkställighetsförfarandena.
- (31) En korrekt tillämpning av denna förordning förutsätter nära kontakter mellan de berörda behöriga nationella myndigheterna, särskilt vid samtidig verkställighet av ett beslut om förverkande i fler än en medlemsstat. De behöriga myndigheterna bör därför samråda med varandra närhelst det är nödvändigt.
- (32) Brottsoffers rätt till ersättning och återställande av egendom bör inte påverkas negativt i gränsöverskridande ärenden. Regler för förfogande över fryst och förverkad egendom bör prioritera ersättning och återställande av egendom till brottsoffer. Begreppet *brottsoffer* bör tolkas i enlighet med den utfärdande statens nationella lagstiftning, där det också skulle kunna föreskrivas att en juridisk person kan ses som brottsoffer vid tillämpningen av denna förordning. Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av bestämmelser om ersättning och återställande av egendom till brottsoffer i nationella förfaranden.

- (32a) När en verkställande myndighet tar emot information om ett beslut om återställande av fryst egendom till brottsoffret som utfärdats av den utfärdande myndigheten eller av en annan behörig rättslig myndighet i den utfärdande staten bör den vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att den berörda egendomen fryses och snarast möjligt återställs till brottsoffret. Den verkställande myndigheten kan överföra egendomen antingen till den utfärdande staten, så att denna kan återställa egendomen till brottsoffret, eller direkt till brottsoffret förutsatt att den utfärdande staten har gett sitt samtycke. Skyldigheten att återställa fryst egendom till brottsoffret är föremål för tre villkor: brottsoffrets äganderätt till egendomen bör inte vara omtvistad – vilket innebär att det godtas att brottsoffret är egendomens rättmätiga ägare och att det inte förekommer några seriösa krav som ifrågasätter denna äganderätt, egendomen bör inte behövas som bevis i straffrättsliga förfaranden i den verkställande staten och rättigheterna för berörda personer, i synnerhet tredje man i god tro, bör inte påverkas negativt. Den verkställande myndigheten bör återställa fryst egendom till brottsoffret endast om dessa villkor är uppfyllda. Om en verkställande myndighet anser att dessa villkor inte är uppfyllda bör den samråda med den utfärdande myndigheten, till exempel för att begära ytterligare information och diskutera situationen, i syfte att finna en lösning. Om ingen lösning går att finna kan den verkställande myndigheten besluta att inte återställa den frysta egendomen till brottsoffret.
- (33) Medlemsstaterna bör inte kunna avkräva varandra ersättning för kostnader i samband med tillämpningen av denna förordning. Om den verkställande medlemsstaten har utsatts för stora eller exceptionella kostnader, till exempel till följd av att egendomen har varit fryst under avsevärd tid, bör den utfärdande myndigheten dock beakta ett förslag från den verkställande myndigheten om att kostnaderna ska delas.
- (34) [utgår]

- (35) I syfte att i framtiden så snabbt som möjligt kunna lösa problem som uppstår med innehållet i det intyg och det formulär som anges i bilagorna I och II till denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller ändringar av ett sådant intyg eller formulär. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (36) Eftersom målet för denna förordning, nämligen ömsesidigt erkännande och verkställighet av beslut om frysning och beslut om förverkande, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (37) Bestämmelserna i rambeslut 2003/577/RIF har med avseende på frysning av bevismaterial redan ersatts med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU¹⁵. Bestämmelserna i rambeslut 2003/577/RIF bör ersättas av denna förordning mellan de medlemsstater som är bundna av den med avseende på frysning av egendom för att möjliggöra ett senare förverkande av egendom. Bestämmelserna om frysning av bevismaterial och de som rör frysning för att möjliggöra ett senare förverkande bör anpassas. Denna förordning bör också ersätta rambeslut 2006/783/RIF mellan de medlemsstater som är bundna av den.

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (EUT L 130, 1.5.2014, s. 1).

- (37a) **Den rättsliga formen för detta instrument bör inte utgöra prejudikat för unionens framtida rättsliga instrument på området för ömsesidigt erkännande av domar och rättsliga avgöranden i brottmål. Valet av rättslig form för framtida instrument bör nog bedömas från fall till fall med beaktande av bland annat instrumentets effektivitet och principerna om proportionalitet och subsidiaritet.**
- (38) I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Förenade kungariket meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (38a) I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (39) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, DEFINITIONER OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Syfte

1. Denna förordning föreskriver de regler enligt vilka en medlemsstat på sitt territorium ska erkänna och verkställa ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande som utfärdats av en annan medlemsstat inom ramen för förfaranden i straffrättsliga frågor.
2. Denna förordning ska inte medföra någon ändring av skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheterna och de grundläggande rättsliga principerna såsom de stadfästs i artikel 6 i EU-fördraget.
3. Denna förordning är inte tillämplig på beslut om frysning och beslut om förverkande som utfärdats inom ramen för förfaranden i civilrättsliga eller förvaltningsrättsliga frågor.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *beslut om frysning*: ett avgörande som har utfärdats eller godkänts av en sådan utfärdande myndighet som avses i led 8 för att förhindra att egendom förstörs, omvandlas, flyttas, överförs eller avyttras och för att möjliggöra ett förverkande av den egendomen.
- (2) *beslut om förverkande*: en slutlig påföljd eller åtgärd som har beslutats av en domstol efter rättegång på grund av en brottslig gärning, som innebär slutligt berövande av egendom från en fysisk eller juridisk person.
- (3) *egendom*: varje form av egendom, materiell eller immateriell, lös eller fast, samt juridiska handlingar eller urkunder som styrker äganderätt eller annan rätt till sådan egendom, som den utfärdande myndigheten anser
 - a) utgöra vinning av ett brott, eller dess motsvarighet, oavsett om detta avser hela eller endast en del av värdet av denna vinning,
 - b) utgöra hjälpmedel vid ett sådant brott, eller värdet av sådana hjälpmedel,
 - c) kunna förverkas med tillämpning i den utfärdande staten av någon av de befogenheter till förverkande som anges i direktiv 2014/42/EU, eller
 - d) kunna förverkas enligt någon annan bestämmelse om befogenheter till förverkande utan lagakraftvunnen fällande dom enligt den utfärdande statens lagstiftning efter rättegång på grund av en brottslig gärning.
- (4) *vinning*: varje ekonomisk fördel som direkt eller indirekt härrör från ett brott; den kan bestå av alla former av egendom och innefattar all efterföljande återinvestering eller omvandling av direkt vinning och eventuella värdefulla fördelar.

- (5) *hjälpmedel*: all slags egendom som på något sätt, helt eller delvis, använts eller varit avsedd att användas för att begå ett brott.
- (6) *utfärdande stat*: den medlemsstat där ett beslut om frysning eller förverkande har utfärdats.
- (7) *verkställande stat*: den medlemsstat till vilken ett beslut om frysning eller förverkande överförs för erkännande och verkställighet.
- (8) *utfärdande myndighet*:
- (a) i fråga om ett beslut om frysning:
- (i) en domare, domstol eller allmän åklagare som är behörig i det berörda ärendet, eller
- (ii) varje annan behörig myndighet som av den utfärdande staten utsetts till sådan och som har straffrättslig behörighet att besluta om frysning av egendom eller om verkställighet av ett beslut om frysning i enlighet med nationell lagstiftning. Dessutom ska beslutet om frysning innan det översänds till den verkställande myndigheten godkännas av en domare, domstol eller allmän åklagare i den utfärdande staten efter prövning av dess överensstämmelse med villkoren för utfärdande av ett sådant beslut i enlighet med denna förordning. Om beslutet har godkänts av en sådan myndighet, får den myndigheten också betraktas som en utfärdande myndighet med avseende på översändandet av beslutet,
- (b) i fråga om ett beslut om förverkande, en myndighet som av den utfärdande staten utsetts till sådan och som har straffrättslig behörighet att verkställa ett beslut om förverkande som har utfärdats av en domstol i enlighet med nationell lagstiftning.

- (9) *verkställande myndighet*: en myndighet som har behörighet att erkänna ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande och säkerställa att det verkställs i enlighet med denna förordning och med de förfaranden som enligt nationell lagstiftning är tillämpliga på frysning och förverkande av egendom. Sådana förfaranden kan kräva att en domstol registrerar beslutet och ger tillstånd till verkställighet av det. I sådana fall innefattar den verkställande myndigheten även den myndighet som har behörighet att begära sådan domstolsregistrering och sådant domstolstillstånd.
- (10) *berörd person*: en person mot vilken ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande har utfärdats eller en person som äger den egendom som det beslutet avser samt tredje man vars rättigheter avseende den egendomen det beslutet har direkt menlig inverkan på, i enlighet med den verkställande statens lagstiftning.

Artikel 3

Brott

1. Ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande ska verkställas utan kontroll av dubbel straffbarhet om de gärningar som föranleder beslutet i den utfärdande staten är belagda med ett högsta frihetsstraff på minst tre år och utgör ett eller flera av följande brott enligt den utfärdande statens lagstiftning:
 - (1) Deltagande i en kriminell organisation.
 - (2) Terrorism.
 - (3) Människohandel.
 - (4) Sexuell exploatering av barn samt barnpornografi.
 - (5) Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
 - (6) Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.
 - (7) Korruption.
 - (8) Bedrägeri och andra brott enligt definitionen i direktiv (EU) 2017/1371 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen.¹⁶

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

- (9) Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska unionens finansiella intressen i den mening som avses i konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.¹⁷
- (10) Penningtvätt.
- (11) Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron.
- (12) It-brottslighet.
- (13) Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter.
- (14) Hjälptill olovlig inresa och olovlig vistelse.
- (15) Mord eller grov misshandel.
- (16) Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.
- (17) Människorov, olaga frihetsberövande eller tagande av gisslan.
- (18) Rasism och främlingsfientlighet.
- (19) Organiserad stöld eller väpnat rån.
- (20) Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.
- (21) Svindleri.

¹⁷ Konvention som utarbetats på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT C 316, 27.11.1995, s. 49).

- (22) Beskyddarverksamhet och utpressning.
- (23) Förfalskning och piratkopiering.
- (24) Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.
- (25) Bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter.
- (26) Olaglig handel med hormonsubstanser och andra tillväxsubstanser.
- (27) Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen.
- (28) Handel med stulna fordon.
- (29) Våldtäkt.
- (30) Mordbrand.
- (31) Brott som omfattas av Internationella brottmålsdomstolens behörighet.
- (32) Kapning av flygplan eller fartyg.
- (33) Sabotage.

2. För andra brott än de som avses i punkt 1 får den verkställande staten låta erkännande och verkställighet av ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande vara villkorat av om de gärningar som föranleder beslutet om frysning eller beslutet om förverkande utgör ett brott enligt den verkställande statens lagstiftning, oberoende av brottsrekvisit eller brottets rättsliga rubricering enligt den utfärdande statens lagstiftning.

KAPITEL II

ÖVERSÄNDANDE, ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET AV BESLUT OM FRYSNING

Artikel 4 (utgår)

Artikel 5

Översändande av beslut om frysning

1. Ett beslut om frysning ska översändas genom ett intyg om frysning. Den utfärdande myndigheten ska översända ett sådant intyg om frysning som avses i artikel 7 direkt till den verkställande myndigheten eller, i tillämpliga fall, till den centrala myndighet som avses i artikel 27.2, på ett sätt som möjliggör framställning av en skriftlig uppteckning och som gör det möjligt för den verkställande staten att fastställa äktheten.
2. Varje medlemsstat får lägga fram en förklaring i vilken det anges att den utfärdande myndigheten tillsammans med intyget om frysning måste översända beslutet om frysning i original eller en bestyrkt avskrift av detta när ett intyg om frysning översänds till medlemsstaten för erkännande och verkställighet av ett beslut om frysning. Endast intyget om frysning behöver dock översättas, i enlighet med artikel 7.2.
- 2a. Medlemsstaterna får lägga fram den förklaring som avses i punkt 2 vid antagandet av denna förordning eller vid en senare tidpunkt. Medlemsstaterna får när som helst dra tillbaka en förklaring. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de lägger fram eller drar tillbaka en förklaring. Kommissionen ska göra den mottagna informationen tillgänglig för samtliga medlemsstater och för det europeiska rättsliga nätverket enligt rådets beslut 2008/976/RIF.

3. Om ett beslut om frysning avser ett penningbelopp ska den utfärdande myndigheten översända intyget om frysning till den medlemsstat där den utfärdande myndigheten har rimliga skäl att anta att den person mot vilken beslutet utfärdades har egendom eller inkomster.
4. Om ett beslut om frysning avser specifik egendom ska den utfärdande myndigheten översända intyget om frysning till den medlemsstat där den utfärdande myndigheten har rimliga skäl att anta att egendom som omfattas av beslutet om frysning är belägen.
5. Det intyg om frysning som avses i punkt 1 ska
 - a) åtföljas av ett intyg om förverkande som översänts i enlighet med artikel 17, eller
 - b) innehålla en instruktion om att egendomen ska förbli fryst i den verkställande staten i avvaktan på översändandet och verkställigheten av beslutet om förverkande i enlighet med artikel 17, i vilket fall den utfärdande myndigheten i det intyg om frysning som avses i artikel 7 ska ange beräknad dag för detta översändande.
6. Den utfärdande myndigheten ska underrätta den verkställande myndigheten om den har vetskap om någon person som berörs av beslutet om frysning. Den utfärdande myndigheten ska på begäran också underrätta den verkställande myndigheten om all eventuell information av relevans för eventuella anspråk som en sådan berörd person kan ha med avseende på egendomen, däribland all information för identifiering av den personen.
7. Om den behöriga verkställande myndigheten, trots den information som görs tillgänglig i enlighet med artikel 27.3, inte är känd ska den utfärdande myndigheten göra de efterforskningar som krävs, inklusive via det europeiska rättsliga nätverkets kontaktpunkter, för att erhålla information om vilken myndighet som är behörig i fråga om erkännande och verkställighet av beslutet om frysning.

8. Om den myndighet som tar emot ett beslut om frysning inte är behörig att erkänna det eller vidta de åtgärder som krävs för att verkställa det ska den myndigheten omedelbart översända beslutet om frysning till den behöriga verkställande myndigheten i sin medlemsstat och underrätta den utfärdande myndigheten om detta.

Artikel 6

Översändande av ett beslut om frysning till en eller flera verkställande stater

1. Ett intyg om frysning får endast översändas i enlighet med artikel 5 till en verkställande stat åt gången, såvida inte villkoren i punkt 2 eller 3 är tillämpliga.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 får ett intyg om frysning i de fall där ett beslut om frysning avser specifik egendom översändas till fler än en verkställande stat samtidigt om
 - a) den utfärdande myndigheten har rimliga skäl att anta att olika delar av den egendom som omfattas av beslutet om frysning är belägna i olika verkställande stater eller
 - b) frysningen av en specifik egendom som omfattas av beslutet om frysning skulle kräva åtgärder i fler än en verkställande stat.
3. Trots vad som sägs i punkt 1 får intyget om frysning i de fall där ett beslut om frysning avser ett penningbelopp översändas till fler än en verkställande stat samtidigt om den utfärdande myndigheten bedömer att det finns ett specifikt behov att göra det, särskilt om det uppskattade värdet på den egendom som får frysas i den utfärdande staten och en verkställande stat förmodligen inte räcker för att frysa hela det belopp som omfattas av beslutet om frysning.

Artikel 7

Standardintyg om frysning

1. Den utfärdande myndigheten ska fylla i det intyg om frysning som anges i bilaga I, underteckna det och intyga att dess innehåll är riktigt och korrekt.
2. Den utfärdande myndigheten ska översätta intyget om frysning till ett officiellt språk i den verkställande staten eller till ett annat språk som den verkställande staten kommer att godta i enlighet med punkt 3.
3. Varje medlemsstat får när som helst genom en förklaring som ges in till kommissionen ange att den kommer att godta en översättning till ett eller flera andra av unionens officiella språk.

Artikel 8

Erkännande och verkställighet av beslut om frysning

Den verkställande myndigheten ska erkänna ett beslut om frysning som översänts i enlighet med artikel 5 och vidta de åtgärder som krävs för att verkställa det lika skyndsamt och med samma prioritet som för ett inhemskt beslut om frysning, såvida inte denna myndighet åberopar någon av de grunder för att vägra erkännande och verkställighet som anges i artikel 9 eller någon av de grunder för uppskov av verkställighet som anges i artikel 11.

Artikel 9

Grunder för att vägra erkännande och verkställighet av beslut om frysning

1. Den verkställande myndigheten får besluta att inte erkänna och att inte verkställa beslut om frysning endast om
 - a) verkställighet av beslutet om frysning skulle strida mot *ne bis in idem*-principen,
 - b) det enligt den verkställande statens lagstiftning föreligger immunitet eller privilegier som skulle förhindra frysningen av den berörda egendomen eller det föreligger bestämmelser om fastställande eller begränsning av straffrättsligt ansvar som avser tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier och som förhindrar verkställigheten av beslutet,
 - c) det intyg som föreskrivs i artikel 7 är ofullständigt eller uppenbart felaktigt och inte har fyllts i efter samråd i enlighet med punkt 2 i denna artikel,
 - d) beslutet grundar sig på ett brott som helt eller delvis har begåtts utanför den utfärdande statens territorium och helt eller delvis inom den verkställande statens territorium och den gärning för vilken beslutet utfärdats inte utgör ett brott i den verkställande staten,
 - e) i något av de fall som omfattas av artikel 3.2 den gärning som föranleder beslutet inte utgör något brott enligt den verkställande statens lagstiftning; i fall som inbegriper skatter eller avgifter, eller tull- och valutatransaktionsbestämmelser, får dock verkställighet av beslutet om frysning inte vägras på de grunderna att den verkställande statens lagstiftning inte föreskriver samma slags skatter eller avgifter eller att den inte innehåller samma slags regler om skatter och avgifter eller samma slags tull- och valutatransaktionsbestämmelser som den utfärdande statens lagstiftning.

2. I de fall som avses i punkt 1 ska den verkställande myndigheten, innan den beslutar att helt eller delvis inte erkänna eller inte verkställa ett beslut om frysning, på lämpligt sätt samråda med den utfärdande myndigheten och om lämpligt anmoda den utfärdande myndigheten att utan dröjsmål tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter.
3. Om en verkställande myndighet har erkänt ett beslut om frysning men vid verkställandet får vetskap om att någon av grunderna för att inte erkänna eller inte verkställa det är tillämplig ska myndigheten omedelbart på lämpligt sätt kontakta den utfärdande myndigheten för diskussioner om vilka åtgärder som är lämpliga att vidta. Utifrån detta får den utfärdande myndigheten besluta att återkalla beslutet om frysning. Om ingen lösning har funnits efter sådana diskussioner får den verkställande myndigheten besluta att avbryta verkställandet av beslutet om frysning.

Artikel 10

Tidsfrister för erkännande och verkställighet av beslut om frysning

1. Den verkställande myndigheten ska fatta ett beslut om erkännande och verkställighet av beslutet om frysning och efter det att den verkställande myndigheten har mottagit intyget om frysning utan dröjsmål verkställa beslutet om erkännande och verkställighet lika skyndsamt och med samma prioritet som för liknande inhemska ärenden.
2. Om den utfärdande myndigheten i intyget om frysning har angett att frysningsåtgärden ska vidtas en särskild dag ska den verkställande myndigheten i möjligaste mån ta hänsyn till detta.
3. Om den utfärdande myndigheten i intyget om frysning har angett att omedelbar frysning är nödvändig eftersom det finns berättigade skäl att anta att egendomen i fråga inom kort kommer att flyttas eller förstöras ska den verkställande myndigheten, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5, senast 48 timmar efter det att den mottagit beslutet om frysning fatta beslut om erkännande av beslutet. Den verkställande staten ska senast 48 timmar efter det att beslutet om erkännande fattats vidta de konkreta åtgärder som krävs för att verkställa beslutet om frysning.
4. Den verkställande myndigheten ska utan dröjsmål meddela den utfärdande myndigheten beslutet om erkännande och verkställighet av ett beslut om frysning på ett sätt som möjliggör framställning av en skriftlig uppteckning.
5. Om det i ett enskilt fall inte är möjligt att iaktta tidsfristerna i punkt 3 ska den verkställande myndigheten på valfritt sätt omedelbart underrätta den utfärdande myndigheten, ange skälen till förseningen samt samråda med den utfärdande myndigheten om en lämplig tidsplan för verkställighet av beslutet om frysning. Att tidsfristerna löpt ut fritar inte den verkställande myndigheten från skyldigheten att fatta ett beslut om erkännande och verkställighet av beslutet om frysning och att utan dröjsmål verkställa beslutet om frysning.

Artikel 11

Uppskov av verkställighet av beslut om frysning

1. Den verkställande myndigheten får skjuta upp verkställigheten av ett beslut om frysning som översänts i enlighet med artikel 5 om
 - a) verkställigheten kan skada en pågående brottsutredning, i vilket fall verkställighet av beslutet om frysning får skjutas upp till den tidpunkt den verkställande myndigheten anser vara rimlig,
 - b) egendomen redan är föremål för ett tidigare beslut om frysning, i vilket fall verkställighet av beslutet om frysning får skjutas upp till dess att det tidigare beslutet har återkallats eller
 - c) egendomen redan är föremål för ett tidigare beslut som utfärdats inom ramen för andra förfaranden i den verkställande staten, i vilket fall verkställighet av beslutet om frysning får skjutas upp till dess att det tidigare beslutet har återkallats. Detta led ska dock tillämpas endast om detta tidigare beslut skulle ha företräde framför senare nationella beslut om frysning enligt nationell lagstiftning.
2. Den verkställande myndigheten ska, på ett sätt som möjliggör framställning av en skriftlig uppteckning, omedelbart rapportera till den utfärdande myndigheten om uppskovet av verkställigheten av beslutet, inklusive grunderna för uppskovet och, om möjligt, den förväntade varaktigheten av uppskovet. Så snart grunden för uppskovet inte längre föreligger ska den verkställande myndigheten omedelbart vidta de åtgärder som krävs för att verkställa beslutet och underrätta den utfärdande myndigheten om detta på ett sätt som möjliggör framställning av en skriftlig uppteckning.

Artikel 12

Konfidentialitet

1. Den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten ska vid verkställigheten av ett beslut om frysning på vederbörligt sätt beakta den konfidentialitet som gäller för utredningen.
2. Den verkställande myndigheten ska i enlighet med sin nationella lagstiftning garantera konfidentialitet för beslutet om frysning och dess innehåll, utom i den utsträckning som behövs för att verkställa det.
3. För att skydda pågående utredningar får den utfärdande myndigheten begära att den verkställande myndigheten bevarar konfidentialiteten för beslutet om frysning.
4. Om den verkställande myndigheten inte kan iaktta de konfidentialitetsskyldigheter som anges i denna artikel ska den omedelbart, om möjligt innan beslutet om frysning verkställs, underrätta den utfärdande myndigheten.

Artikel 13

(flyttat till den nya art. 32a)

Artikel 14

Varaktighet för beslut om frysning

1. Egendomen ska förbli fryst i den verkställande staten till dess att den behöriga myndigheten i den staten har lämnat ett definitivt svar på ett beslut om förverkande som översänts i enlighet med artikel 17 eller till dess att den utfärdande myndigheten har underrättat den verkställande myndigheten om varje beslut eller åtgärd som innebär att beslutet inte är verkställbart eller att det i enlighet med artikel 30.1 ska återkallas.
2. Den verkställande myndigheten får med beaktande av alla omständigheter i ärendet ställa en motiverad begäran till den utfärdande myndigheten om att begränsa den tidsperiod under vilken egendomen ska vara fryst. Vid behandlingen av en sådan begäran ska den utfärdande myndigheten ta hänsyn till alla intressen, däribland den verkställande myndighetens. Den utfärdande myndigheten ska besvara begäran så snart som möjligt. Om den utfärdande myndigheten inte samtycker till begränsningen ska den underrätta den verkställande myndigheten om skälen till detta. I sådana fall ska egendomen förbli fryst i enlighet med punkt 1. Om den utfärdande myndigheten inte svarar inom sex veckor från mottagandet av begäran är den verkställande myndigheten inte längre skyldig att verkställa beslutet om frysning.

Omöjlighet att verkställa ett beslut om frysning

1. Om en verkställande myndighet anser att det är omöjligt att verkställa ett beslut om frysning ska den utan dröjsmål underrätta den utfärdande myndigheten om detta.
2. Innan den verkställande myndigheten underrättar den utfärdande myndigheten i enlighet med punkt 1 ska den verkställande myndigheten om lämpligt utan dröjsmål samråda med den utfärdande myndigheten i syfte att finna en lösning.
3. Vägran att verkställa ett beslut om frysning i enlighet med denna artikel kan endast motiveras om egendomen
 - a) redan har förverkats,
 - b) har försvunnit,
 - c) har förstörts,
 - d) inte kan återfinnas på den plats som anges i intyget om frysning,
 - e) inte kan återfinnas på grund av att platsen för egendomen inte har angetts tillräckligt exakt, trots de samråd som avses i punkt 2.
4. Vad gäller de situationer som avses i punkt 3 b, d och e ska den verkställande myndigheten, om denna senare erhåller information som gör det möjligt för den att lokalisera egendomen, verkställa beslutet om frysning utan att ett nytt intyg om frysning måste översändas, förutsatt att den verkställande myndigheten innan den verkställer beslutet om frysning har fått bekräftat av den utfärdande myndigheten att beslutet om frysning fortfarande är giltigt.
5. Om den utfärdande myndigheten har angett att egendom av motsvarande värde kan frysas kan, utan hinder av punkt 3, vägran att verkställa ett beslut om frysning i enlighet med denna artikel motiveras om en av de omständigheter som anges i punkt 3 föreligger och det inte finns någon egendom av motsvarande värde som kan förverkas.

Artikel 16

Rapportering

Den verkställande myndigheten ska rapportera till den utfärdande myndigheten om verkställigheten av beslutet om frysning, med en beskrivning av den frysta egendomen och, där en sådan finns tillgänglig, en uppskattning av dess värde. Denna rapportering ska ske på ett sätt som möjliggör framställning av en skriftlig uppteckning och utan onödigt dröjsmål räknat från den tidpunkt då den verkställande myndigheten har underrättats om att beslutet om frysning har verkställts.

KAPITEL III

ÖVERSÄNDANDE, ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET AV BESLUT OM FÖRVERKANDE

Artikel 17

Översändande av beslut om förverkande

1. Ett beslut om förverkande ska översändas genom ett intyg om förverkande. Den utfärdande myndigheten ska översända ett sådant intyg om förverkande som avses i artikel 20 direkt till den verkställande myndigheten eller, i tillämpliga fall, till den centrala myndighet som avses i artikel 27.2, på ett sätt som möjliggör framställning av en skriftlig uppteckning och som gör det möjligt för den verkställande staten att fastställa äktheten.
2. Varje medlemsstat får lägga fram en förklaring i vilken det anges att den utfärdande myndigheten tillsammans med intyget om förverkande måste översända beslutet om förverkande i original eller en bestyrkt avskrift av detta när ett intyg om förverkande översänds till medlemsstaten för erkännande och verkställighet av ett beslut om förverkande. Endast intyget om förverkande behöver dock översättas, i enlighet med artikel 20.2.
- 2a. Medlemsstaterna får lägga fram den förklaring som avses i punkt 2 vid antagandet av denna förordning eller vid en senare tidpunkt. Medlemsstaterna får när som helst dra tillbaka en förklaring. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de lägger fram eller drar tillbaka en förklaring. Kommissionen ska göra den mottagna informationen tillgänglig för samtliga medlemsstater och det europeiska rättsliga nätverket.
3. Om ett beslut om förverkande avser ett penningbelopp ska den utfärdande myndigheten översända intyget om förverkande till den medlemsstat där den utfärdande myndigheten har rimliga skäl att anta att den person mot vilken beslutet utfärdades har egendom eller inkomster.

4. Om ett beslut om förverkande avser specifik egendom ska den utfärdande myndigheten översända intyget om förverkande till den medlemsstat där den utfärdande myndigheten har rimliga skäl att anta att egendom som omfattas av beslutet om förverkande är belägen.
5. Om den behöriga verkställande myndigheten, trots den information som görs tillgänglig i enlighet med artikel 27.3, inte är känd ska den utfärdande myndigheten göra de efterforskningar som krävs, inklusive via det europeiska rättsliga nätverkets kontaktpunkter, för att erhålla information om vilken myndighet som är behörig i fråga om erkännande och verkställighet av beslutet om förverkande.
6. Om den myndighet i den verkställande staten som tar emot ett intyg om förverkande inte är behörig att erkänna det eller vidta de åtgärder som krävs för att verkställa det ska den myndigheten omedelbart översända intyget om förverkande till den behöriga verkställande myndigheten i sin medlemsstat och underrätta den utfärdande myndigheten om detta.

Artikel 18

Översändande av ett beslut om förverkande till en eller flera verkställande stater

1. Ett intyg om förverkande får endast översändas i enlighet med artikel 17 till en verkställande stat åt gången, såvida inte villkoren i punkt 2 eller 3 är tillämpliga.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 får ett intyg om förverkande i de fall där ett beslut om förverkande avser specifik egendom översändas till fler än en verkställande stat samtidigt om
 - a) den utfärdande myndigheten har rimliga skäl att anta att olika delar av den egendom som omfattas av beslutet om förverkande är belägna i olika verkställande stater eller
 - b) förverkandet av en specifik egendom som omfattas av beslutet om förverkande medför åtgärder i fler än en verkställande stat.
3. Trots vad som sägs i punkt 1 får ett intyg om förverkande i de fall där ett beslut om förverkande avser ett penningbelopp översändas till fler än en verkställande stat samtidigt om den utfärdande myndigheten bedömer att det finns ett specifikt behov av att göra det, särskilt om
 - a) den berörda egendomen inte har frysts i enlighet med denna förordning, eller
 - b) värdet på den egendom som får förverkas i den utfärdande staten och en verkställande stat förmodligen inte räcker för att driva in hela det belopp som omfattas av beslutet om förverkande.

Följder av översändande av beslut om förverkande

1. Översändandet, genom ett intyg, av ett beslut om förverkande till en eller flera verkställande stater i enlighet med artiklarna 17 och 18 ska inte begränsa den utfärdande statens rätt att själv verkställa beslutet.
2. Om ett beslut om förverkande avseende ett penningbelopp översänds till en eller flera verkställande stater får det sammanlagda värde som härrör från dess verkställighet inte överstiga det högsta belopp som anges i beslutet om förverkande.
3. Den utfärdande myndigheten ska omedelbart underrätta den verkställande myndigheten på ett sätt som möjliggör framställning av en skriftlig uppteckning om
 - a) den anser att det finns risk för att verkställighet utöver det högsta beloppet kan äga rum, särskilt på grundval av information som mottagits från den verkställande myndigheten i enlighet med artikel 24.1 b,
 - b) beslutet om förverkande helt eller delvis har verkställts i den utfärdande staten eller i en annan verkställande stat, med angivande av det belopp beträffande vilket beslutet om förverkande ännu inte har verkställts,
 - c) en myndighet i den utfärdande staten, efter det att ett intyg om förverkande har översänts i enlighet med artikel 17, tar emot ett penningbelopp som den berörda personen har betalat med avseende på beslutet om förverkande.

Om led a är tillämpligt ska den utfärdande myndigheten så snart som möjligt underrätta den verkställande myndigheten om huruvida den berörda risken inte längre föreligger.

Artikel 20

Standardintyg om förverkande

1. Den utfärdande myndigheten ska fylla i det intyg om förverkande som anges i bilaga II, underteckna det och intyga att dess innehåll är riktigt och korrekt.
2. Den utfärdande myndigheten ska översätta intyget om förverkande till ett officiellt språk i den verkställande staten eller till ett annat språk som den verkställande staten kommer att godta i enlighet med punkt 3.
3. Varje medlemsstat får när som helst genom en förklaring som ges in till kommissionen ange att den kommer att godta en översättning till ett eller flera andra av unionens officiella språk.

Artikel 21

Erkännande och verkställighet av beslut om förverkande

1. Den verkställande myndigheten ska erkänna ett beslut om förverkande som översänts i enlighet med artikel 17 och vidta nödvändiga åtgärder för att verkställa det på samma sätt som för ett beslut om förverkande som utfärdats av en myndighet i den verkställande staten, såvida inte denna verkställande myndighet åberopar någon av de grunder för att vägra erkännande och verkställighet som anges i artikel 22 eller någon av de grunder för uppskov av verkställighet som anges i artikel 24.
2. Om ett beslut om förverkande avser en specifik egendom får de utfärdande myndigheterna och verkställande myndigheterna, om det föreskrivs i den utfärdande statens lagstiftning, träffa överenskommelse om att förverkandet i den verkställande staten kan ske i form av ett krav på betalning av ett penningbelopp som motsvarar värdet på den egendom som i annat fall ska förverkas.

3. Om ett beslut om förverkande avser ett penningbelopp ska den verkställande myndigheten, om betalning inte erhålls, verkställa beslutet om förverkande i enlighet med punkt 1 på all egendom som finns att tillgå för detta. Om det är nödvändigt ska den verkställande myndigheten räkna om det penningbelopp som ska förverkas till den verkställande statens valuta till den växelkurs som rådde när beslutet om förverkande utfärdades. Omräkningen ska ske med hjälp av eurons dagskurs som offentliggörs i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.
4. Varje del av penningbeloppet som drivits in enligt beslutet om förverkande i en annan stat än den verkställande staten ska i sin helhet dras av från det belopp som ska drivas in i den verkställande staten.
5. Om den utfärdande myndigheten har utfärdat ett beslut om förverkande men inte har utfärdat ett beslut om frysning, får de konkreta åtgärder som föreskrivs i punkt 1 inbegripa att den verkställande myndigheten på eget initiativ beslutar att frysa den berörda egendomen, inför senare verkställighet av beslutet om förverkande. I ett sådant fall ska den verkställande myndigheten utan dröjsmål underrätta den utfärdande myndigheten, om möjligt innan den berörda egendomen fryses.
6. Så snart beslutet har verkställts ska den verkställande myndigheten underrätta den utfärdande myndigheten om resultatet av verkställigheten på ett sätt som möjliggör framställning av en skriftlig uppteckning.

Grunder för att vägra erkännande och verkställighet av beslut om förverkande

1. Den verkställande myndigheten får besluta att inte erkänna och att inte verkställa beslut om förverkande endast om
 - a) verkställighet av beslutet skulle strida mot *ne bis in idem*-principen,
 - b) det enligt den verkställande statens lagstiftning föreligger immunitet eller privilegier som skulle förhindra verkställigheten av ett inhemskt beslut om förverkande av den berörda egendomen eller det föreligger bestämmelser om fastställande eller begränsning av straffrättsligt ansvar som avser tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier och som förhindrar verkställigheten av beslutet,
 - c) det intyg om förverkande som avses i artikel 20 är ofullständigt eller uppenbart felaktigt och inte har fyllts i efter samråd i enlighet med punkt 2 i denna artikel,
 - d) beslutet grundar sig på ett brott som helt eller delvis har begåtts utanför den utfärdande statens territorium och helt eller delvis inom den verkställande statens territorium och den gärning för vilken beslutet utfärdats inte utgör ett brott i den verkställande staten,
 - e) rättigheterna för berörda personer skulle göra det omöjligt enligt den verkställande statens lagstiftning att verkställa beslutet, även när detta är en konsekvens av tillämpningen av rättsmedel i enlighet med artikel 33,
 - f) i något av de fall som avses i artikel 3.2, den gärning som ligger till grund för beslutet inte utgör ett brott enligt den verkställande statens lagstiftning; i fall som inbegriper skatter eller avgifter, eller tull- och valutatransaktionsbestämmelser, får dock verkställighet av beslutet inte vägras på den grunden att den verkställande statens lagstiftning inte föreskriver samma slags skatter eller avgifter eller att den inte innehåller samma slags regler om skatter och avgifter eller tull- och valutatransaktionsbestämmelser som den utfärdande statens lagstiftning,

g) den person mot vilken beslutet om förverkande har utfärdats, enligt det intyg om förverkande som avses i artikel 20, inte inställde sig personligen vid den rättegång som ledde till beslutet om förverkande som är kopplat till en slutlig fällande dom. Denna grund ska inte tillämpas om det i intyget om förverkande anges att personen, i enlighet med ytterligare procedurkrav enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning

i) kallades personligen i god tid och därigenom underrättades om tid och plats för den rättegång som ledde till beslutet om förverkande, eller på annat sätt faktiskt mottog officiell underrättelse om tid och plats för den rättegången på ett sådant sätt att det otvetydigt kunde fastställas att personen hade vetskap om den planerade rättegången, och underrättades i god tid om att ett beslut om förverkande kunde meddelas även om personen inte inställde sig vid rättegången,

ii) med vetskap om den planerade rättegången hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten att försvara personen vid rättegången och faktiskt försvarades av ombudet vid rättegången, eller

iii) efter att ha delgivits beslutet om förverkande och uttryckligen underrättats om rätten till förnyad prövning eller överklagande, med rätt att delta och få sakfrågan prövad på nytt, inklusive nytt bevismaterial, vilket skulle kunna leda till att det ursprungliga beslutet upphävs,

– uttryckligen förklarade att han eller hon inte bestred beslutet om förverkande, eller

– inte begärde förnyad prövning eller överklagande inom de tillämpliga tidsfristerna.

2. I de fall som avses i punkt 1 ska den verkställande myndigheten, innan den beslutar att helt eller delvis inte erkänna och verkställa ett beslut om förverkande, på lämpligt sätt samråda med den utfärdande myndigheten och om lämpligt anmoda den utfärdande myndigheten att utan dröjsmål tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter.

3. Varje beslut om att vägra erkännande och verkställighet av beslutet om förverkande ska fattas utan dröjsmål och omedelbart meddelas den utfärdande myndigheten på ett sätt som möjliggör framställning av en skriftlig uppteckning.

Artikel 23

Tidsfrister för erkännande och verkställighet av beslut om förverkande

1. Den verkställande myndigheten ska fatta beslutet om erkännande och verkställighet av beslutet om förverkande utan dröjsmål och, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4, senast 60 dagar efter det att den verkställande myndigheten mottog intyget om förverkande.
2. Den verkställande myndigheten ska utan dröjsmål meddela den utfärdande myndigheten beslutet om erkännande och verkställighet av beslutet om förverkande på ett sätt som möjliggör framställning av en skriftlig uppteckning.
3. Såvida det inte finns skäl för uppskov enligt artikel 24 ska den verkställande myndigheten vidta de konkreta åtgärder som är nödvändiga för att verkställa beslutet om förverkande utan dröjsmål och minst lika skyndsamt och med samma prioritet som ett jämförbart inhemskt beslut om förverkande.
4. Om det i ett enskilt fall inte är möjligt att iaktta tidsfristen i punkt 1, ska den verkställande myndigheten utan dröjsmål underrätta den utfärdande myndigheten, ange skälen till förseningen samt samråda med den utfärdande myndigheten om en lämplig tidsplan för erkännande och verkställighet av beslutet om förverkande.
5. Att den tidsfrist som avses i punkt 1 har löpt ut fritar inte den verkställande myndigheten från skyldigheten att fatta ett beslut om erkännande och verkställighet av beslutet om förverkande och att utan dröjsmål verkställa det beslutet.

Uppskov av erkännande och verkställighet av beslut om förverkande

1. Den verkställande myndigheten får skjuta upp erkännandet eller verkställigheten av ett beslut om förverkande som översänts i enlighet med artikel 17
 - a) om verkställigheten kan skada en pågående brottsutredning, i vilket fall verkställighet av beslutet om förverkande får skjutas upp till den tidpunkt den verkställande myndigheten anser vara rimlig,
 - b) om, vad gäller ett beslut om förverkande avseende ett penningbelopp, den verkställande myndigheten anser att det finns risk för att det sammanlagda värdet av verkställigheten av beslutet om förverkande kan komma att avsevärt överstiga det belopp som anges i beslutet om förverkande på grund av samtidig verkställighet av beslutet om förverkande i fler än en medlemsstat,
 - c) om egendomen redan är föremål för pågående förfaranden för förverkande i den verkställande staten, eller
 - d) om de rättsmedel som avses i artikel 33 är tillämpliga.
2. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska under uppskovet av erkännandet eller verkställigheten av ett beslut om förverkande vidta alla åtgärder som den skulle vidta i ett liknande inhemskt fall för att undvika att egendomen inte längre står till förfogande för verkställighet av beslutet om förverkande.
3. Den verkställande myndigheten ska, på ett sätt som möjliggör framställning av en skriftlig uppteckning, utan dröjsmål rapportera till den utfärdande myndigheten om uppskovet av verkställigheten av beslutet, inklusive grunderna för uppskovet och, om möjligt, den förväntade varaktigheten av uppskovet.

4. Så snart grunden för uppskovet inte längre föreligger ska den verkställande myndigheten utan dröjsmål vidta nödvändiga åtgärder för att verkställa beslutet och underrätta den utfärdande myndigheten om detta på ett sätt som möjliggör framställning av en skriftlig uppteckning.

Artikel 25

Omöjlighet att verkställa ett beslut om förverkande

1. Om en verkställande myndighet anser att det är omöjligt att verkställa ett beslut om förverkande ska den utan dröjsmål underrätta den utfärdande myndigheten om detta.
2. Innan den verkställande myndigheten underrättar den utfärdande myndigheten i enlighet med punkt 1 ska den verkställande myndigheten om lämpligt utan dröjsmål samråda med den utfärdande myndigheten i syfte att finna en lösning, även med beaktande av de möjligheter som föreskrivs i artikel 21.2 eller 21.3.
3. Vägran att verkställa ett beslut om förverkande i enlighet med denna artikel kan endast motiveras om egendomen
 - a) redan har förverkats,
 - b) har försvunnit,
 - c) har förstörts,
 - d) inte kan återfinnas på den plats som anges i intyget, eller
 - e) inte kan återfinnas på grund av att platsen för egendomen inte har angetts tillräckligt exakt, trots de samråd som avses i punkt 2.

4. Vad gäller de situationer som avses i punkt 3 b, d och e får den verkställande myndigheten, om denna senare erhåller information som gör det möjligt för den att lokalisera egendomen, verkställa beslutet om förverkande utan att ett nytt intyg måste översändas, förutsatt att den verkställande myndigheten innan den verkställer beslutet om förverkande har fått bekräftat av den utfärdande myndigheten att beslutet om förverkande fortfarande är giltigt.
5. Om den utfärdande myndigheten har angett att egendom av motsvarande värde kan förverkas kan, utan hinder av punkt 3, vägran att verkställa ett beslut om förverkande i enlighet med denna artikel motiveras om en av de omständigheter som anges i punkt 3 föreligger och det inte finns någon egendom av motsvarande värde som kan förverkas.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 26

Tillämplig lag för verkställighet

1. Verkställigheten av beslutet om frysning eller beslutet om förverkande ska regleras av lagen i den verkställande staten, och dess myndigheter ska ha ensam behörighet att besluta om förfarandena för verkställighet av beslutet och om alla åtgärder i samband därmed.
2. Ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande mot en juridisk person ska verkställas även om den verkställande staten inte erkänner principen om juridiska personers straffrättsliga ansvar.
3. Utan hinder av artikel 21.2 och 21.3 får den verkställande staten inte utan den utfärdande statens samtycke ålägga alternativa åtgärder till det beslut om frysning eller det beslut om förverkande som översänts enligt artiklarna 5 och 17.

Artikel 26a

Samarbete mellan kontor för återvinning av tillgångar

Medlemsstaterna ska säkerställa att deras kontor för återvinning av tillgångar samarbetar med varandra för att underlätta spårande och identifiering av vinning av brott och annan egendom som härrör från brott som kan bli föremål för ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande, i enlighet med rådets beslut 2007/845/RIF av den 6 december 2007 om samarbete mellan medlemsstaternas kontor för återvinning av tillgångar när det gäller att spåra och identifiera vinning eller annan egendom som härrör från brott.¹⁸

¹⁸ EUT L 332, 18.12.2007, s. 103.

Underrättelse om behöriga myndigheter

1. Senast den ... [*det datum då denna förordning börjar tillämpas*], ska varje medlemsstat underrätta kommissionen om vilken eller vilka myndigheter enligt definitionerna i artikel 2.8 och 2.9 som enligt dess nationella lagstiftning är behöriga, när denna medlemsstat är
 - a) utfärdande stat, eller
 - b) verkställande stat.
2. Om strukturen för dess interna rättssystem gör detta nödvändigt, får varje medlemsstat utse en eller flera centrala myndigheter som ska vara ansvariga för administrativt översändande och mottagande av intyg rörande beslut om frysning och beslut om förverkande och för att bistå medlemsstatens behöriga myndigheter. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa myndigheter.
3. Kommissionen ska göra den mottagna informationen tillgänglig för samtliga medlemsstater.

Artikel 28

Kommunikation

1. Den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten ska vid behov, med hjälp av lämpligt kommunikationssätt, samråda för att säkerställa en effektiv tillämpning av denna förordning.
2. All kommunikation, inbegripet sådan som avser att lösa svårigheter rörande översändandet eller autentiseringen av de handlingar som behövs för att verkställa beslutet om frysning eller beslutet om förverkande, ska ske direkt mellan den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten och, om medlemsstaten har utsett en central myndighet i enlighet med artikel 27.2, genom denna centrala myndighet.

Artikel 29

Flera beslut

1. Om den verkställande myndigheten mottar två eller flera beslut om frysning eller förverkande från olika medlemsstater mot samma person och den personen inte har tillräcklig egendom i den verkställande staten för att alla beslut ska kunna verkställas, eller om den verkställande myndigheten mottar två eller flera beslut om frysning eller beslut om förverkande avseende samma specifika egendom, ska den verkställande myndigheten besluta vilket av besluten som ska verkställas i enlighet med lagstiftningen i den verkställande staten, utan att det påverkar möjligheten att skjuta upp verkställigheten av ett beslut om förverkande i enlighet med artikel 24.

2. När den verkställande myndigheten fattar sitt beslut ska den om möjligt prioritera brottsoffrens intressen. Den ska också beakta alla andra relevanta omständigheter, inbegripet
 - a) huruvida tillgångarna är frysta,
 - b) datum för respektive beslut och tidpunkt då respektive beslut översändes,
 - c) det berörda brottets svårhetsgrad, och
 - d) den plats där brottet har begåtts.

Artikel 30

Inställande av verkställigheten av ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande

1. Den utfärdande myndigheten ska utan dröjsmål återkalla intyget om frysning eller intyget om förverkande om beslutet om frysning eller beslutet om förverkande inte längre är verkställbart eller inte längre är giltigt.
2. Den utfärdande myndigheten ska omedelbart underrätta den verkställande myndigheten, på ett sätt som möjliggör framställning av en skriftlig uppteckning, om återkallandet av ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande, samt om varje beslut eller åtgärd som leder till att ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande återkallas.
3. Den verkställande myndigheten ska inställa verkställigheten av beslutet om frysning eller beslutet om förverkande så snart den har underrättats av den utfärdande myndigheten i enlighet med punkt 2, i den mån som verkställigheten ännu inte har slutförts.

Artikel 31

Förvaltning av fryst och förverkad egendom

1. Förvaltningen av fryst och förverkad egendom ska regleras av lagen i den verkställande staten.
2. Den verkställande staten ska förvalta den frysta eller förverkade egendomen med syftet att förhindra att den minskar i värde. I detta syfte ska den verkställande staten ha en möjlighet att sälja eller överföra fryst egendom, med beaktande av artikel 10 i direktiv 2014/42/EU.
3. Fryst egendom, eller penningbelopp som erhållits efter försäljning av egendomen i enlighet med punkt 2, ska, utan att detta påverkar den möjlighet till återställande av egendom som föreskrivs i artikel 31a, förbli i den verkställande staten till dess att ett beslut om förverkande har lämnats in och det beslutet har verkställts.
4. Den verkställande staten ska inte vara skyldig att sälja eller återlämna specifika föremål som omfattas av ett beslut om förverkande vilka utgörs av kulturföremål enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/60/EU.¹⁹ Denna förordning ska inte påverka skyldigheten att återlämna kulturföremål i enlighet med det direktivet.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/60/EU av den 15 maj 2014 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium (EUT L 159, 28.5.2014, s. 1).

Artikel 31a

Återställande av fryst egendom till brottsoffret

1. Om den utfärdande myndigheten eller en annan behörig myndighet i den utfärdande staten har utfärdat ett beslut i enlighet med dess nationella lagstiftning om att återställa fryst egendom till brottsoffret ska den utfärdande myndigheten lämna information om detta beslut i det intyg om frysning som avses i artikel 7, eller lämna information om detta beslut till den verkställande myndigheten i ett senare skede.
2. Om en verkställande myndighet har tagit emot information om ett sådant beslut om återställande av fryst egendom som avses i punkt 1 ska den verkställande myndigheten vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den berörda egendomen, när den fryses, så snart som möjligt återställs till brottsoffret i enlighet med de processrättsliga reglerna i den verkställande staten, vid behov via den utfärdande staten, förutsatt att
 - a) brottsoffrets äganderätt till egendomen inte bestrids,
 - b) egendomen inte krävs som bevis i straffrättsliga förfaranden i den verkställande staten,
 - c) rättigheterna för berörda personer inte påverkas.
3. Om en verkställande myndighet inte anser att villkoren i punkt 2 är uppfyllda ska den omedelbart på lämpligt sätt samråda med den utfärdande myndigheten i syfte att finna en lösning. Om ingen lösning går att finna får den verkställande myndigheten besluta att inte återställa den frysta egendomen till brottsoffret.

Artikel 31b

Förfogande över förverkad egendom eller penningbelopp som erhållits efter försäljning av egendomen

1. Om den utfärdande myndigheten eller en annan behörig myndighet i den utfärdande staten har utfärdat ett beslut i enlighet med dess nationella lagstiftning, antingen om återställande av förverkad egendom till brottsoffret eller om ersättning till brottsoffret, ska den utfärdande myndigheten lämna information om detta beslut i det intyg om förverkande som avses i artikel 20, eller lämna information om detta beslut till den verkställande myndigheten i ett senare skede.
2. Om en verkställande myndighet har tagit emot information om ett sådant beslut om återställande av förverkad egendom till brottsoffret som avses i punkt 1 ska den verkställande myndigheten vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den berörda egendomen, när den förverkas, så snart som möjligt återställs till brottsoffret, vid behov genom att den överförs till den utfärdande staten.
3. Om det inte är möjligt för den verkställande myndigheten att återställa egendomen till brottsoffret i enlighet med punkt 2, men penningbelopp har erhållits till följd av verkställigheten av ett beslut om förverkande vad gäller den egendomen, ska motsvarande belopp överföras för återställande till brottsoffret, vid behov via den utfärdande staten. Eventuell återstående egendom ska förfogas över i enlighet med punkt 7.
4. Om en verkställande myndighet har tagit emot information om ett sådant beslut om ersättning till brottsoffret som avses i punkt 1, och penningbelopp har erhållits till följd av verkställigheten av ett beslut om förverkande, ska motsvarande belopp såvida det inte överstiger det belopp som anges i intyget om ersättning överföras för ersättning till brottsoffret, vid behov via den utfärdande staten. Eventuell återstående egendom ska förfogas över i enlighet med punkt 7.

5. Om ett förfarande för återställande eller ersättning till brottsoffret är pågående i den utfärdande staten ska den utfärdande myndigheten underrätta den verkställande myndigheten om detta. Den verkställande staten ska hålla inne förfogandet av den förverkade egendomen till dess att den verkställande myndigheten underrättas om beslutet om återställande eller ersättning till brottsoffret, även om beslutet om förverkande redan har verkställts.
6. Utan att det påverkar punkterna 1–5 ska annan egendom än penningbelopp som erhållits till följd av verkställigheten av beslutet om förverkande förfogas över i enlighet med följande regler:
- a) Egendomen får säljas, varvid intäkterna från försäljningen ska förfogas över i enlighet med artikel 31b.7.
 - b) Egendomen får överföras till den utfärdande staten, förutsatt att egendomen, om beslutet om förverkande omfattar ett penningbelopp, får överföras till den utfärdande staten endast när den utfärdande myndigheten har gett sitt samtycke.
 - c) Om det inte är möjligt att tillämpa led a eller b, får egendomen förfogas över på något annat sätt i enlighet med den verkställande statens lagstiftning.
 - d) Egendomen får användas för allmännyttiga eller sociala ändamål i den verkställande staten i enlighet med dess lagstiftning, med förbehåll för den utfärdande statens samtycke.

7. Såvida inte beslutet om förverkande åtföljs av ett beslut om återställande av egendomen till brottsoffret eller om ersättning till den personen i enlighet med punkterna 1–5, eller såvida inte annat överenskommit av de berörda medlemsstaterna, ska den verkställande staten förfoga över de penningbelopp som erhållits till följd av verkställigheten av ett beslut om förverkande enligt följande:
- a) Om det belopp som erhållits vid verkställigheten av beslutet om förverkande är lika med eller mindre än 10 000 EUR ska beloppet tillfalla den verkställande staten.
 - b) Om det belopp som erhållits vid verkställigheten av beslutet om förverkande överstiger 10 000 EUR ska den verkställande staten överföra 50 % av beloppet till den utfärdande staten.

Artikel 32

Kostnader

1. Varje medlemsstat ska bära sina egna kostnader i samband med tillämpningen av denna förordning, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna om förfogande över förverkad egendom i artikel 31.
2. Den verkställande myndigheten får lägga fram ett förslag för den utfärdande myndigheten om att kostnaderna ska delas om det framgår, antingen före eller efter verkställigheten av ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande, att verkställigheten av beslutet medför stora eller exceptionella kostnader.

Efter ett sådant förslag, vilket ska åtföljas av den verkställande myndighetens detaljerade redovisning av kostnaderna, ska den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten samråda med varandra. Vid behov kan Eurojust underlätta samråden.

Skyldighet att underrätta berörda personer

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 ska den verkställande myndigheten, efter att ha verkställt ett beslut om frysning och efter att ha fattat beslutet om att erkänna och verkställa ett beslut om förverkande, i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i den nationella lagstiftningen och i den mån det är möjligt, utan dröjsmål underrätta kända berörda personer om verkställigheten och beslutet.
2. I den information som ska lämnas i enlighet med punkt 1 ska det anges vilken myndighet som har utfärdat beslutet och vilka rättsmedel som finns tillgängliga enligt den verkställande statens nationella lagstiftning.
3. Om den information som avses i punkt 1 ska lämnas till den person mot vilken ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande har utfärdats, eller till den person vars egendom har varit föremål för det beslutet, ska det i informationen åtminstone kortfattat även anges vilka skäl som ligger till grund för beslutet.
4. Den verkställande myndigheten får vid behov be den utfärdande myndigheten att bistå vid utförandet av de uppgifter som avses i punkt 1.

Artikel 33

Rättsmedel i den verkställande staten mot erkännande och verkställighet av ett beslut om frysning eller förverkande.

1. Berörda personer ska ha rätt till rättsmedel i den verkställande staten mot beslut om erkännande och verkställighet av beslut i enlighet med artiklarna 8 och 21 i denna förordning. Rätten till rättsmedel ska utövas vid domstol i den verkställande staten i enlighet med den statens nationella lagstiftning. När det gäller beslut om förverkande får talan ha suspensiv verkan om lagstiftningen i den verkställande staten så föreskriver.
2. De materiella grunderna för utfärdandet av beslutet om frysning eller beslutet om förverkande får bestridas endast inför en domstol i den utfärdande staten.
3. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska underrättas om varje rättsmedel som söks i enlighet med punkt 1.

Artikel 34

Ersättning

1. Om den verkställande staten enligt sin nationella lagstiftning är ansvarig för skada som orsakats en berörd person på grund av verkställighet av ett beslut om frysning eller ett beslut om förverkande som översänts till denna i enlighet med artiklarna 5 och 17, ska den utfärdande staten ersätta den verkställande staten för eventuella skadeståndsbelopp som betalats ut till den berörda personen såvida inte den utfärdande staten kan visa för den verkställande staten att skadan eller någon del av den uteslutande beror på den verkställande statens agerande, i vilket fall den utfärdande och den verkställande staten ska komma överens om ersättningsbeloppet.
2. Punkt 1 påverkar inte tillämpningen av medlemsstaternas lagstiftning om fysiska eller juridiska personers anspråk på skadeersättning.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 35

Statistik

1. Medlemsstaterna ska regelbundet samla in uttömmande statistik från de relevanta myndigheterna och bevara denna samt översända denna till kommissionen varje år. Denna statistik ska utöver den information som föreskrivs i artikel 11.2 i direktiv 2014/42/EU inbegripa antalet beslut om frysning och beslut om förverkande som mottagits av en medlemsstat från andra medlemsstater och
 - a) som erkänts och verkställts,
 - b) vars erkännande och verkställighet vägrats.

2. Medlemsstaterna ska även årligen översända följande statistik till kommissionen, om den är tillgänglig på central nivå i den berörda medlemsstaten:
 - a) Antalet ärenden där ett brottsoffer har fått ersättning eller har beviljats återställande av egendom som erhållits genom verkställigheten av ett beslut om förverkande enligt denna förordning.
 - b) Den genomsnittliga varaktigheten av verkställigheten av beslut om frysning och beslut om förverkande enligt denna förordning.

Artikel 36

Ändringar av intyget och av formuläret

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 med avseende på ändringar av det intyg och det formulär som anges i bilagorna I och II. Sådana ändringar ska vara förenliga med bestämmelserna i denna förordning och ska inte påverka dessa bestämmelser.

Artikel 37

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 36 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den *[det datum då denna förordning börjar tillämpas]*.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 36 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016²⁰.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

²⁰ EUT L 123, 12.5.2016, s. 13.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 36 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med ... *[två månader]* på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 38

Översynsklausul

Senast den ... *[fem år från det datum då denna förordning börjar tillämpas]* ska kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, bland annat om

- a) möjligheten för medlemsstaterna att lägga fram och dra tillbaka förklaringar i enlighet med artiklarna 5.2 och 17.2,
- b) tillämpningen av artiklarna 31–31b om förvaltning av och förfogande över fryst och förverkad egendom samt om återställande av egendom till brottsoffer och ersättning till brottsoffer.

Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till ändring av denna förordning.

Artikel 39

Ersättande

Denna förordning ersätter rambeslut 2003/577/RIF och rambeslut 2006/783/RIF mellan de medlemsstater som är bundna av denna förordning från och med den ...*[datum då denna förordning börjar tillämpas]*.

Artikel 40

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ... *[datum för förordningens ikraftträdande plus 30 månader]*, med undantag för artikel 27, som ska tillämpas från och med den ... *[datum för förordningens ikraftträdande]*.

Artikel 41

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska tillämpas på intyg rörande beslut om frysning och beslut om förverkande som har översänts den ... *[datum då denna förordning börjar tillämpas]* eller efter den dagen.
2. Intyg rörande beslut om frysning och beslut om förverkande som har översänts före den ... *[datum då denna förordning börjar tillämpas]* ska efter den dagen fortsätta att regleras av rambeslut 2003/577/RIF och rambeslut 2006/783/RIF, mellan de medlemsstater som är bundna av denna förordning fram till dess att beslutet om frysning eller beslutet om förverkande slutgiltigt verkställs.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande
